

Kommunen at give en Muremester A., der vilde opføre en Bygning paa sin Grund, Tilslutning til Kommunens Gas- og Vandledninger. Da Adgangen hertil imidlertid maatte staa aaben for alle Byens Grundejere alene med de i vedkommende Regulativer indeholdte saglige Begrænsninger, og da Strejken ikke medførte nogen Forandring heri, dømtes Kommunen til at udføre eller lade A. udføre Tilslutningen samt til at betale ham Erstatning for Forsinkelsen.

3. Østre Landsretsdømme af 18. Februar 1926, U. f. R. 1926 A., Side 422.

A/S Chr. Olsen, Odense, mod Firmaet N. P. Hansen & Co., sammesteds.

Som Følge af Arbejdsnedlæggelse fra nogle Havnearbejderes Side blev et Parti Sydfrugter med S/S „Blumenau“ først udlosset nogen Tid efter Skibets Ankomst til Odense og fandtes da beskadiget. Skønt det Firma, for hvis Regning Skibet sejlede, i Forvejen var advaret om denne Arbejdsstandsning, fandtes det ikke erstatningspligtigt for Skade, da Arbejdsnedlæggelsen var ulovlig, og da Firmaet ikke var ansvarligt for, at Sagen herom for den faste Voldgiftsret ikke var bragt til hurtigere Afslutning.

Under Sagen havde Sagsøgeren til Støtte for sin Paastand anbragt, at indstævnte ved sit Forhold har forårsaget, at Arbejderne nægtede at udlosse Varerne fra S/S „Blumenau“ den 20. April, idet indstævntes Forvalter havde lovet Arbejdernes Formand, at de i Sagen nærmere ommeldte Jernrør ikke skulde blive udlosset paa Odense Staal-skibsværft (der var inddraget i den da herskende Strejke- og Lockout-Konflikt, og overfor hvem Havnearbejderne havde erklæret Blokade), saaledes at Arbejderne, da dette Løfte blev brudt, havde haft Grund til at standse Arbejdet ved S/S „Blumenau“, og at indstævnte derfor maa svare til den Skade, der er forårsaget ved Standsningen.

Østre Landsretsdommen udtaler nærmere herom:

„Da det af Forvalter L. Hansen til Formanden for Havnearbejdernes Fagforening i Odense afgivne Løfte er fremkaldt ved en af denne fremsat Erklæring om — saafremt Udlosning af det i Sagen ommeldte Parti Jernrør fandt Sted — at ville foretage en Arbejdsstandsning, der var ulovlig, har Tilsagnet ikke været bindende for det indstævnte Firma.“

Det under Trusel om ulovlig Strejke afgivne Tilsagn blev altsaa erklæret uforbindende.

4. Den enkelte Arbejder forfølger den enkelte Arbejder.

Af Domme herom fremhæves:

1. Østre Landsretsdømme af 19. Oktobr 1925, U. f. R. 1926 A., Side 110.

Tobaksarbejder-Forbundet i Danmark, Afdeling „Enigheden“, mod Cigarmager C. F. Christrup.

(Tobaksarbejderforbundets Afd. „Enigheden“ fandtes ikke pligtig til at yde en Cigarmager Erstatning, fordi det var blevet nægtet denne at blive optaget i Afdelingen, da den paagældende som Følge af betydelige Kontingentrestancer ikke havde noget Retskrav paa at blive genoptaget).

Efter at Christrup senere havde faaet Arbejde paa en Fabrik, blev han, der ved at anlægge Sag mod Forbundet havde fremkaldt Misstemning og Uro blandt Arbejderne paa Fabrikken, efter Henvendelse fra disses Tillidsmænd til Fabrikslederen afskediget.

Ved Dommen blev antaget, at han ikke i den Anledning kunde gøre Erstatningsansvar gældende mod Afdelingen, da det ikke var godtgjort, at dennes Bestyrelse havde været bekendt med Arbejdernes Optræden. (Jfr. U. f. R. 1924 A., Side 75, H. D.).

I Dommen hedder det nærmere herom: „Hvad dernæst angaar den af Arbejderne paa Tobaksfabrikken overfor ham udviste Opførsel og Henvendelsen til Fabrikslederen fra Tillidsmandens Side, skal bemærkes, at selv ganske bortset fra, at intet positivt er oplyst om, at man har krævet Christrups Afskedigelse, endsiige lagt noget Tryk i saa Henseende paa Arbejdsgiveren, kan der ikke tilkendes Christrup nogen Erstatning hos Afdelingen, idet det overfor dennes Benægtelse end ikke er forsøgt bevist, at der er givet Bestyrelsen nogen rettidig Meddelelse om Situationen paa Fabrikken den 17.—19. August